References

1. Bulatova, M., Usachov, Yu. (2008) Suchasni fizkulturno-ozdorovchi tekhnolohii u fizychnomu vykhovanni [Modern physical culture and health technologies in physical education]. Kiev, Ukraine, P. 320-324. (in Ukrainian).
2. Vasichkyna, O.V, Smoliar, V.O. (2007) Zdorovyi sposib zhyttia yak skladova zhyttievoi kompetentnosti uchniv [Healthy lifestyle as a component of students' life competence]. Pedahohika, psykholohiia ta medyko-biolohichni problemy fizychnoho vykhovannia i sportu, (11), P. 221-225. (in Ukrainian).
3. Global'nyye rekomendatsii po fizicheskoy aktivnosti dlya zdorov'ya Vsemirnaya organizatsiya zdravookhraneniya [Global guidelines on physical activity for health World Health Organization]. Web site: http://whqlibdoc.who.int/publications/2010/978- 9244599976_rus.pdf.
4. Davidenko, E. V., Masaul R. (1999) Metodika fremengemskogo issledovaniya dvigatel'noy aktivnosti cheloveka: rek. po ispol'zovaniyu [Methodology of the Fremenham study of human motor activity: rivers. for use]. Kiev, Ukraine: Olimpiyskaya literature. 12 p. (in Russian).
5. Yermolova, V.M. (2011) Olimpiys'ka osvita: teoriya i praktyka [Olympic education: theory and practice] Kiev, Ukraine: NOC, 236 p. (in Ukrainian).
6. Koltsova, O.S., Kostrikova, K.S. (2019) Vprovadzhennya olimpiys'kykh tsinnostey u kompetentisnu osvitu novoyi ukrayins'koyi shkoly [Introduction of Olympic values in the competency education of the new Ukrainian school] Tradytsiyi ta innovatsiyi u pidhotovtsi fakhivtsiv z fizychnoyi kul'tury ta fizychnoyi reabilitatsiyi, Kiev, March 22-23, 2019. (P. 16) Kiev: Tavriys'kyy natsional'nyy universytet im. V.I. Vernads'koho. (in Ukrainian).

DOI 10.31392/NPU-nc.series 15.2021.3К(131).36
УДК 796

Забіяко Ю. О.
старший викладач кафедри фізичного виховання та спорту
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, місто Дніпро
Могильний І. М.
асистент кафедри фізичного виховання та спорту
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, місто Дніпро

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ НА ДОСВІДІ ПРОВІДНИХ КРАЇН

Стаття аналізує залежності обсягів фінансування у спорт та досягнення спортивних успіхів на прикладі Олімпійських Ігор. На основі результатів аналізу був проведений аналіз системи фізичного виховання учнівської молоді у тих країнах, які регулярно досягають успіху на міжнародних спортивних змаганнях. Було зроблено висновок про недостатнє фінансування у спорт в Україні та необхідність доробки вітчизняної системи фізичного виховання для учнівської молоді. В результаті роботи зроблено висновок, що європейська система фізичного виховання дуже сильно відрізняється від вітчизняної, у структурному плані, та у ідеології. Усі особливості фізичного виховання країн були проаналізовані, їм була надана критична оцінка, оцінені позитивні та невдалі елементи систем фізичної культури країн. На основі досвіду провідних країн в сфері фізичного виховання були розроблені рекомендації для покращення процесу викладання фізичної культури у старших класах шкіл та навчальних закладах України.

Ключові слова: *фінансування, Олімпійські Ігри, досвід провідних країн, учнівська молодь, фізичне виховання, фізична культура, рекомендації, аналітика.*

Забияко Ю. О., Могильний И. М. Пути повышения качества физического воспитания учащейся молодежи на опыте ведущих стран. *Статья анализирует зависимости объемов финансирования в спорт и достижения спортивных успехов на примере Олимпийских Игр. На основе результатов анализа был проведен анализ системы физического воспитания учащейся молодежи в тех странах, которые регулярно достигают успеха на международных спортивных соревнованиях. Был сделан вывод о недостаточном финансировании в спорт в Украине и необходимость доработки отечественной системы физического воспитания для учащейся молодежи. В результате работы сделан вывод, что европейская система физического воспитания очень сильно отличается от отечественной, в структурном плане, и в идеологии. Все особенности физического воспитания стран были проанализированы, им была предоставлена критическая оценка, оценены положительные и неудачные элементы систем физической культуры стран. На основе опыта ведущих стран в сфере физического воспитания были разработаны рекомендации для улучшения процесса преподавания физической культуры в старших классах школ и учебных заведениях Украины.*

Ключевые слова: *финансирование, Олимпийские Игры, опыт ведущих стран, учащаяся молодежь, физическое воспитание, физическая культура, рекомендации, аналитика.*

Yuriy Zabiyako, Igor Mogilny Ways to improve the quality of physical education of young students in the experience of leading countries*. The article analyzes the dependences of the amount of funding for sports and the achievement of sports success on the example of the Olympic Games.*

Based on the results of the analysis, an analysis of the system of physical education of young students in those countries that regularly succeed in international sports competitions was conducted. It was concluded that there is insufficient funding for sports in Ukraine and the need to refine the domestic system of physical education for young students. As a result, the work

concluded that the European system of physical education is very different from the domestic, in structural terms, and in ideology.

All features of physical education of the countries were analyzed, they were given a critical assessment, the positive and unsuccessful elements of the systems of physical culture of the countries were evaluated. Based on the experience of leading countries in the field of physical education, recommendations have been developed to improve the process of teaching physical education in senior classes of schools and educational institutions of Ukraine.

Key words: *funding, Olympic Games, experience of leading countries, young students, physical education, physical culture, recommendations, analytics.*

Постановка проблеми. Світова пандемія COVID-19 завдала значного удару сучасному спорту, значно змінивши структуру фізичного виховання, погіршивши стан фізичної підготовки населення. Після повернення до нормального ритму життя слід розробити стратегію вдосконалення процесу фізичного виховання населення. Перш за все слід звернути увагу на учнівську молодь, адже це та категорія населення, яка формує у майбутньому основний потенціал країни як в трудовому плані, так і в плані майбутньої професійної спортивної бази. Так, пандемія дає час для розробки капітальних структурних змін у фізичному вихованні, але ці зміни повинні бути аргументовані та підкріплені досвідом. У цьому випадку доречно використати досвід фізичного виховання учнівської молоді прогресивних країн, які щорічно досягають успіхів на спортивних змаганнях міжнародного рівня, та країн, населення яких у загальних показниках є здоровим та фізично активним. Вивчення структури фізичного виховання учнівської молоді у таких передових країнах дасть результати, які можна буде використати для зміни структури фізичного виховання України на краще. У перспективі країна отримує більш здорове та активне населення, яке буде більш працездатним та буде досягати вершин у професійному спорті.

Формулювання цілей статті. Необхідно проаналізувати методичні вказівки щодо проведення процесу фізичного виховання молоді серед списку обраних країн. Вибір країн для аналізу слід аргументувати результатами спортивних досягнень на міжнародних змаганнях. Систематизувати дані за останні роки, описати процес фізичного виховання в обраних країнах стисло та тезами. До матеріалу додати відомості відносно фінансування фізичного виховання в країнах та отримання професійних спортивних винагород. На основі цих даних розробити рекомендації щодо вдосконалення вітчизняної системи фізичного виховання молоді, із врахуванням обсягів фінансування.

Аналіз останніх джерел та публікацій. Аналіз слід проводити на основі результатів досягнення успіхів на Олімпійських Іграх. Олімпійські Ігри – міжнародне змагання світового значення, найбільш урочиста спортивна подія року. Олімпійські Ігри включають найбільшу кількість дисциплін – більше 800, 60 видів спорту [6]. Приблизно 78% спортсменів, які виступають на Олімпійських Іграх – це спортсмени віком до 25-ти років, тобто категорія населення, яка підпадає під поняття «учнівська молодь», або тільки нещодавно вийшла із цього вікового порогу [10, с. 10]. Отже, у більшості своїй, спортсмени, які беруть участь у Олімпійських Іграх – це молодь, тому досягнення цих молодих спортсменів на міжнародній арені свідчить про рівень підготовки молодих спортсменів по країні загалом. Адже процес комплектування команди для відправки на Олімпійські Ігри – це завдання національного спорту країни загалом [2, с.232]. Отримання спортивних нагород по країні відображає, як ця країна підходить до процесу фізичного виховання та підготовки молоді [2, с.239]. Із аналізу зимових Олімпійських Ігор 2018 року найбільшу кількість медалей отримали спортсмени Норвегії [7, с.23]. Структура фінансування при цьому у країнах-призерах дуже відрізняється. Але загалом присутня наступна тенденція: чим більше виділяється фінансування на спорт по країні загалом, тим більші успіхи досягнуті на Олімпійських Іграх [10, с.9]. Аналізовані Олімпійські Ігри 2018 року тому, що інформація на даний момент є найбільш повною та розібрана аналітично [7, с.21]. Варто також зазначити, що світовому професійному спорту був заданий удар із-за світової пандемії COVID-19, багато змагань було скасовано або перенесено, у тому числі перенесення Олімпійських Ігор 2020 на 2021 рік [16, с.2]. Це також вплинуло на методичні вказівки щодо процесу фізичного виховання по всьому світу – були створені нові методичні матеріали із врахуванням усіх запобіжних заходів для збереження здоров`я під час занять спортом [9, с.2].

Виклад основного матеріалу. Загалом витрати країн на спорт у 2018 році, які приймали участь у Олімпійських Іграх 2018 року сягнули 3421,49 мільйонів доларів [7, с.19]. Результати аналізу залежності кількості нагород від суми фінансової підтримки представлені у таблиці нижче (табл. 1).

Залежність кількості нагород від фінансової підтримки [7]

Місто	Загальна кількість медалей					Фінансування спорту (млн.дол)		
	Країна	Золото	Срібло	Бронза	Всього	Державне	Приватне	Сума
1	Норвегія	14	14	11	39	183	45	228
2	Німеччина	14	10	7	31	160	15,8	175,8
3	Канада	11	8	10	29	62	121	183
4	США	9	8	6	23	0	261	261
5	Нідерланди	8	6	6	20	89	65	154
6	Швеція	7	6	1	14	193	21	214
7	Південна Корея	5	8	4	17	137	26,7	163,7
8	Швейцарія	5	6	4	15	119	17	136
9	Франція	5	4	6	15	98,9	38,2	137,1
10	Австрія	5	3	6	14	76,2	2,1	78,3
11	Японія	4	5	4	13	108,2	16,4	124,6

12	Італія	3	2	5	10	120	1,4	121,4
13	Росія	2	6	9	17	83	36	119
14	Чехія	2	2	3	7	75	40	115
15	Білорусія	2	1	0	3	65	32	97
16	Китай	1	6	2	9	174	26	200
17	Словакія	1	2	0	3	71	12	83
18	Финляндія	1	1	4	6	68	9	77
19	Великобританія	1	0	4	5	63	13,8	76,8
20	Польща	1	0	1	2	46	30	76
21	Венгрія	1	0	0	1	43	32	75
22	Україна	1	0	0	1	23	53,45	76,45
23	Австралія	0	2	1	3	13	49,8	62,8
24	Словенія	0	1	1	2	52,56	14	66,56
25	Бельгія	0	1	0	1	31	34	65
26	Іспанія	0	0	2	2	35	46	81
27	Нова Зеландія	0	0	2	2	17	26,78	43,78
28	Казахстан	0	0	1	1	41	6	47
29	Латвія	0	0	1	1	34	9,2	43,2
30	Ліхтенштейн	0	0	1	1	23	17	40
	Всього	103	102	102	307	2303,86	1117,63	3421,49

Як ми можемо бачити із представлених даних, джерела фінансування спорту у країнах поділяється на два напрямки: приватне та державне. Єдине виключення із правил становить США – там немає програми державного фінансування спорту. Фінансування спорту здійснюється на приватній основі, згідно із цього у цій країна структура професійного спорту повністю відрізняється у порівнянні із іншими країнами [14, с.28]. Оскільки структура фізичного виховання в США повністю відрізняється від України, досвід цієї країни у плані спорту неможливо використати в реаліях України, тому до рекомендацій досвід США не буде включений, ці дані будуть неактуальні. Але варто відмітити, що найбільше фінансування спорту саме у США – це свідчить про те, що система приватного фінансування функціонує надзвичайно ефективно. Норвегія із проведеного аналізу зайняла у 2018 році найвищі позиції у отриманні спортивних нагород – це свідчить про ефективну систему підготовки молодих спортсменів [2, с.235]. Витрати України на спорт неможливо порівняти із витратами основних країн призерів, це свідчить про недостатнє фінансування, про очевидну необхідність збільшення виділення коштів на спорт – за рахунок державної підтримки або залучення приватного фінансування [1, с.10].

Розглянувши фінансування країн, необхідно провести аналіз структури та особливостей фізичного виховання в країнах, які досягли успіхів на Олімпійських Іграх 2018 року. Під час цього аналізу відмічені суттєві відмінності проведення фізичного виховання серед учнівської молоді між країнами-призерами та Україною.

Проаналізувавши методичні вказівки та звіти Норвегії по розвитку культури та спорту були виділені відмінності. Фізична культура в Норвегії поділяється на дві дисципліни для учнівської молоді: на «фізичне виховання» та «харчування та здоров`я» [13, с.290]. Обидві ці дисципліни тісно між собою пов`язані. Фізичне виховання дає змогу молоді займатися обраним видом спорту. Студенти або школярі, в залежності від закладу освіти, діляться на підгрупи, кожна з яких під час занять займається тим видом фізичної активності, яку вони обрали. Досягнення спортивних вершин дає змогу абітурієнту поступити на безкоштовне навчання до обраного навчального закладу вищої або спеціальної освіти. Основний спорт у Норвегії – гірськолижний. Під час перерв між заняттями знаходитись у приміщенні заборонено – школярі або студенти повинні виходити на прилеглу до навчального закладу територію, в будь-яку погоду. Ця територія обладнана спортивними знаряддями та тренажерами, тому під час перерв норвежці активно проводять свій час. Для школярів старших класів у школах у Норвегії існує спеціальний захід – так званий «день турів», коли школярі разом із викладачем відвідують парки, музеї або театри з метою культурного збагачення. Повернення до навчального закладу завжди відбувається пішки разом із викладачем фізичної культури, під час прогулянки організовується спортивні ігри в парках або естафети.

Такі самі відмінності у викладенні фізичного виховання були виявлені під час аналізу спорту Німеччини [12, с.45] . У старших класах шкіл та інших навчальних закладах заняття фізичною культурою проводиться 3-4 рази на тиждень. У старших класах заняття хлопців та дівчат обов`язково проводиться окремо. Плавання є обов`язковою дисципліною під час фізичного виховання в навчальних закладах. У тих навчальних закладах, де немає басейну, студентів або школярів доставляють на автобусах до басейнів. Школярі старших класів можуть обирати спортивні секції, де вони будуть займатись під час занять. До переліку секцій зазвичай входить: гірські лижі, легка атлетика, бадмінтон, гребля двох видів, гольф, йога та інші секції. Під час навчання у спеціальних навчальних закладах у студента є можливість стати членом спортивного клубу. Участь у такому клубі є платною. Членство у клубі призване збагатити учасника культурою спортивної дисципліни:

учасники спортивних клубів вивчають традиції спорту, організовуються з`їзди учасників клубу, різні спортивні заходи. Більшість таких клубів існують на базі навчальних закладів, організація таких клубів часто кооперується із викладачами фізичного виховання у цих навчальних закладах.

Під час аналізу структури фізичного виховання Канади були виділені особливості, які слід описати [12, с.25]. В усіх школах країни зимові види спорту включені в обов`язкову програму фізичного виховання. Виключень немає: школярі із обмеженими можливостями займаються під наглядом, для них розробляється спеціальна програма тренувань. Найбільш розповсюджені види спорту у країні: хокей або катання на лижах або катання на сноуборді. Варто відмітити, що високий рівень фінансування дозволив створити у багатьох навчальних закладах власні спортивні комплекси: більшість шкіл та навчальних закладів країни мають власні криті ковзанки, басейни, стадіони. Учні старших шкіл мають можливість тренуватись у спеціальних секціях по хокею, займатись цим спортом на професійному рівні, приймати участь у змаганнях до національного рівня. У теплі пори року заняття фізичним вихованням проходять як естафету, піші марафони або велосипедні поїздки групами. Серед інших видів спорту, які школярі можуть обрати як секцію: йога, спортивна рибалка, регбі.

Система фізичного виховання Нідерландів відома своїм демократичним підходом до процесу проведення занять спортом, цей досвід також доречно використати [12, с.57]. Система оцінок у навчальних закладах та школах за заняття фізичною культурою відсутня, за бажанням учень старших класів може перебувати на території школи на свіжому повітрі під час заняття та не виконувати активні фізичні вправи, а просто відпочивати. Після заняття фізичної культурою у школах обов`язковий прийом душу. Варто відмітити, що для учнів з обмеженими фізичними можливостями заняття фізичною культурою є обов`язковими. Викладачі фізичної культури спеціально розробляють спортивні ігри, в яких приймають участь діти та діти з обмеженими можливостями. Це допомагає останнім розвинути соціальні навички, і якщо не покращити свій стан здоров`я, то підтримувати його на сталому рівні. Також у таких іграх викладачі намагаються моделювати ситуації, коли учень повинен працювати командно разом із учнем з обмеженими можливостями. Таким чином, фізична культура у Нідерландах виконує ще функцію інклюзивності.

Організація спорту в Швеції закладає базу, завдяки якій спортсмени країни, як кінцевий ланцюг спортивної системи, досягають високих результатів на спортивних змаганнях. Цей рівень організації варто описати та використати цей досвід для покращення вітчизняної системи фізичного виховання. Більшість спортивних організацій у Швеції централізовано об`єднані у Шведський спортивний союз, який нараховує понад 3 мільйони учасників та 22 000 спортивних клубів, куди входять різні дисципліни спорту [12, с.72]. Окрім цього, варто відмітити, що на державному рівні відбувається пропаганда здорового способу життя та активного спортивного відпочинку, тому фізичне виховання – національна ідея у Швеції. Заняття спортом на рівні свідомості, як свідчать соціологічні опитування, вважається у Швеції цілком закономірним способом підтримки власного здоров`я. У системі виховання учнівської молоді у Швеції є одна особливість: під час фізичного виховання фізична активність розподілена на «спортивну діяльність із суперництвом» та «спортивна діяльність без елемента суперництва». Під час кожного заняття учні та студенти обирають, яким із цих двох варіантів фізичної активності вони бажають займатися. З точку зору соціології це дуже вдале рішення, адже існують такі студенти та учні, в яких відчуття суперництва викликає дискомфорт, або навпаки – індивід, який не відчуває можливості реалізації та підвищення соціального статусу за рахунок активності, швидко втрачає інтерес до такого виду діяльності. Така система розподілення дозволяє задовольнити обидва психотипи.

Система фізичного виховання у Південній Кореї не може бути використана в Україні з певних причин. Ця система відмічена як дуже сувора, яка здійснює тиск на людину, яка проходить заняття фізичною культурою. Так, наприклад, у навчальних закладах країни передбачена система покарання у виді примусової фізичної праці. Дуже високі спортивні нормативи, які не враховують індивідуальних особливостей учня або студента, високі психологічні навантаження призводять до перевтоми учнів та студентів [11, с.119]. У школах країні є спеціальні робітники, які відвідують класи під час занять та будять учнів, які заснули від перевтоми або стресу. На заняттях фізичного виховання у старших класах учням викладають тхеквондо – традиційне національне єдиноборство, яке високо шанується в країні. У початкових класах школи учні упродовж усього уроку фізичної культури стрибають на скакалці. Найбільш витривалих учнів потім відбирають для відвідування секцій спорту. Загальний аналіз викладання фізичного виховання по країні експертами був оцінений як незадовільний. Так було виявлено, що не в усіх школах у учнів старших класів є можливість займатись фізичною культурою по причині відсутності спортивного інвентаря. Із описаних вище причин досвід Південної Кореї можна назвати неактуальним, тому до рекомендацій щодо покращення вітчизняної системи фізичного виховання додавати досвід Південної Кореї не слід.

Спортивні успіхи Швейцарії базуються на ефективній системі національної пропаганди спорту серед населення, тому такий досвід актуально описати та додати до рекомендацій [8, с.268] . У країні по даним Федерального спортивного агентства Швейцарії кожен четвертий громадянин країни є активним учасником спортивної організації або клубу. Заняття спортом позитивно впливає на соціально-демографічну ситуацію у країні: Швейцарія по соціальним показникам є одною з країн, де живуть найщасливіші люди [15, с.95]. Спорт є одною із складових такого позитивного результату. Викладання фізичного виховання у Швейцарії чітко сезонне: уся фізична активність розподілена на «зимові види спорту» та «літні види спорту». Для студентів та школярів розробляється індивідуальна система навантажень, саме за нею оцінюється кожен учень. Зимовим видам спорту віддається більший пріоритет: так учні та студенти кожного року організовано їздять на майданчики для катання на гірських лижах або сноуборді. Також у Швейцарії дуже розвинений як спорт національний вид боротьби – швінген.

У Франції слід відмітити дуже коректну систему ведення фізичного виховання серед основної маси населення[12, с.38]. Ефективне використання фізичних навантажень допомагає учнівський молоді досягати кращих результатів у навчанні та уберегти їх від розумового перевтомлення. Культура фізичного виховання у Франції починається із дошкільного віку – у дитячих садочках діти займаються фізичною культурою не менше шести годин на тиждень. Учні старших класів зобов`язані займатись фізичною культурою як мінімум 3-4 години на тиждень. Із особливостей французької системи фізичного

виховання варто виділити велику перерву – це перерва між заняттями тривалістю дві години. У час великої перерви заборонено знаходитись у приміщенні навчального закладу, необхідно виходити на прилеглу до нього територію. Тут школярі повинні грати в активні командні або індивідуальні ігри. Це дозволяє зняти розумове напруження, підтримувати здоров`я в сталому стані. Також під час перерви учні заводять нові знайомства, це сприяє розвитку соціальних навичок в учнівської молоді.

Проаналізувавши досвід провідних країн, які регулярно займають високі позиції в досягненні нагород на Олімпійських Іграх, можна розробити рекомендації відносно покращення вітчизняної системи фізичного виховання в Україні. Необхідно одразу підкреслити, що із проведеного аналізу зроблено висновок, що фінансування у спорт є недостатнім, у порівнянні із провідними країнами обсяг цього фінансування менше в середньому в три рази. Необхідно шукати шляхи залучення нових інвесторів, як канал фінансування спорту від приватного джерела; необхідно збільшувати фінансування спорту на державному рівні [4, с.239]. Провівши аналіз структури фізичного виховання в кожній країні окремо, можна розробити рекомендації для структурної зміни фізичного виховання в Україні. Актуально використати систему розподілу фізичного виховання у навчальних закладах на два предмети, як це приведено на досвіді Норвегії: розподілити вітчизняне фізичне виховання на дві дисципліни «фізичне виховання» та «харчування та здоров`я». Це дозволить класифікувати лекційні матеріали та почати їх ефективно використовувати, викладаючи їх під час дисципліни «харчування та здоров`я». Україна має достатньо наукових та лекційних матеріалів щодо покращення здоров`я населення, але ця інформація викладається у середній школі. Із-за психологічних особливостей віку учнів середньої школи вони не сприймають цю інформацію як слід [3, с.256]. Слід вести дисципліну «харчування та здоров`я» для учнів старших класів, формуючи в свідомості учнів ідею про необхідність пильного стеження за своїм станом здоров`я, залежність раціону людини та стану організму, необхідність занять спортом. Маючи лекційний матеріал та ефективно його засвоївши, учні будуть більш мотивовані на безпосередньо занятті «фізичне виховання» [5, с.206]. Із позитивного досвіду фізичного виховання Німеччини варто зробити висновки: в Україні в старших класах шкіл також необхідно збільшити час проведення заняття фізичною культурою до 3-4 годин на тиждень. Також, на прикладі Німеччини, варто віднести дисципліну «плавання» до обов`язкових для учнівської молоді, адже на прикладі німців це дає позитивні результати. Із системи викладання фізичного виховання Нідерландів слід обрати досвід демократичного підходу до оцінювання учнів. В Україні слід відмовитись від системи оцінювання фізичних показників учнів за оцінками, як це зробили Нідерланди. Тоді велика кількість учнів та студентів позбавляться психологічного тиску у вигляді необхідності відвідування занять фізичною культурою для отримання гарних відміток, вони будуть займатись спортом задля власного здоров`я. Також необхідним для системи вітчизняного фізичного виховання є досвід Нідерландів в об`єднанні дітей та дітей з обмеженими можливостями завдяки командним іграм та фізичній активності. Необхідно дати можливість викладачам розробляти такі програми занять. Це дозволить дітям з обмеженими можливостями соціалізуватись, покращити стан свого здоров`я. Централізована система Швеції щодо об`єднання більшості спортивних клубів та організацій під одну асоціацію є вдалим рішенням, яке повинно бути впроваджене в Україні. Це дозволить на державному рівні вести облік та контроль спортсменів, перспектив для поповнення національного спортивного резерву, підвищить ефективність розподілення коштів на спорт, та відкриває багато можливостей для спорту та населення. Спорт в Україні повинен бути прозорий, організований централізовано, мати доступну інформацію про усі спортивні клуби – це одна з ознак європейської країни, якою є наша країна. Національні успіхи Швейцарії відносно пропаганди здорового образу життя серед населення повинні бути повторені в Україні. Варто вести пропаганду здорового образу життя, агітувати людей до занять спортом на рівні інформаційних каналів, адже здорове та спортивне населення – це майбутнє України. Варто розглянути на рівні системи освіти можливість введення французької «великої перерви» тривалістю 2 години. У Франції система такої перерви сприяє лише підвищенню як спортивних результатів, так і підвищує ефективність навчання серед учнів та студентів.

Висновки. Під час роботи були проаналізована структура фізичного виховання в країнах, які регулярно досягають спортивних вершин на Олімпійських Іграх. Був проведений аналіз залежності обсягу фінансування та кількості нагород на Олімпійських Іграх. На основі цього аналізу був зроблений висновок про недостатнє фінансування спорту в Україні. Був також проведений аналіз внутрішньої структури фізичного виховання 9-х країн-лідерів, які займають високі позиції на Олімпійських Іграх. Були виділені особливості національного фізичного виховання учнівської молоді, проаналізований позитивний досвід країн. Був зроблений висновок про необхідність вдосконалення вітчизняної системи фізичного виховання, впровадження сучасних європейських інструментів та ідей в нашу вітчизняну фізичну культуру. На основі рекомендацій та їх необхідності був зроблений висновок, що система фізичного виховання в країні є не цілком ефективною, потребує доробок та вдосконалення. Проблема покращення фізичного виховання учнівської молоді, шляхи вдосконалення системи фізичної культури України необхідно продовжувати досліджувати та розробити стратегію оновлення системи фізичної культури країни. У перспективі це призведе до оздоровлення населення та досягненню кращих результатів на міжнародній арені спортивних змагань.

Література

1. Азарова Т. В., Норіс Д. О. Теорія та методика корпоративного спонсорства. Кіровоград, 2003. С. 9–12.
2. Бубка С. Н. Зовнішнє середовище в системі олімпійської підготовки / С. Н. Бубка, М. М. Булатова, Т. К. Ексентаев // Менеджмент підготовки спортсменів к Олімпійським Іграм / С. Н. Бубка, М. М. Булатова, Т. К. Ексентаев. – Москва: Олімпійський Комітет, 2019. – (Спорт). – С. 232–246.
3. Матукова Г. Фізична культура як якість особистості / Ганна Матукова // Молода спортивна наука України: зб. наукових праць з галузі фізичної культури та спорту. – Львів, 2003. – Вип. 7: У 3-х т.– Т. 2. – С. 255-258.
4. Предборський В. А., Гарін Б. Б., Кухаренко В. Д. Економічні кризи і циклічність економічного розвитку // Економічна Теорія. Київ: Кондор, 2003. С. 234–242.

5. Ребрина А. Проблема виховання у студентів вищого технічного закладу освіти позитивного ставлення до фізичного виховання / А. Ребрина // Молода спортивна наука України: зб. наукових праць з галузі фізичної культури та спорту. – Львів, 2003. – Вип. 7: У 3-х т. – Т. 2. – С. 205-208.

6. Томас Б. Г. Офіційний сайт Олімпійського комітету. 2020. URL: https://www.olympic.org.

7. Томас Б. Г. Olympic report PyeongChang 2018 / Бах Г. Томас. // International Olympic Committee Report. – 2018. – С. 18–27.

8. Bayle E. Switzerland: The Organisation of Sport and Policy Towards Sport Federations / Emmanuel Bayle. // Sport policy syrtems and Sport Federations. – 2017. – С. 265–270.

9. COVID-19 Sports Guidance for Youth and Adults. Special instructions from the University of Minnesota Department of Health. 2020. pp. 2–4

10. Feddersen F. How to Win the Olympic Games – The Empirics of Key Success Factors of Olympic Bids / F. Feddersen, W. Maennig, P. Zimmermann. // International Associtiaon of Sports Economists. – 2007. – С. 8–13.

11. North Korea Country handbook. // North Korea annual report. – 2018. – С. 117–125.

12. Radtke S. Sports Schools: An International Review / S. Radtke, F. Coalter. // Report to the Scottish Institute of Sport Foundation. – 2007. – С. 25–74.

13. Skille E. A. Sport policy in Norway / E. A. Skille, R. D. Savfebom. // International Journal of Sport Policy and Politics. – 2011. – С. 290–295.

14. United States 2018 annual report. // United States Olympic Committee Report. – 2018. – С. 26–30.

15. World Happiness Peport / [J. F. Helliwell, R. Layard, J. D. Sachs та ін.]. // Annual report. – 2020. – С. 95–100.

16. Yuichiro K. Quarterly Economy Outlook for FY 2019-2021. SMBC NIKKO Japan financial report. 2020. pp. 1–4.

References

1. Azarova T. V., Noris D. O. Theory and methodology of corporate sponsorship. Kirovohrad, 2003. p. 9–12.

2. Bubka S. N. The external environment in the system of Olympic training / S. N. Bubka, M. M. Bulatova, T. K. Yestaniev// Management of preparation of athletes for the Olympic Games / S. N. Bubka, M. M. Bulatova, T. K. Yestaniev. – Moscow: Olympic Committee, 2019. – (Sport). – С. 232–246.

3. Matukova H. Physical culture as a quality of personality / Hanna Matukova // Young sports science of Ukraine: collection of scientific works in the field of physical culture and sports. – Lviv, 2003. – Red.. 7 : In 3 b.– B. 2. – p. 255-258.

4. Predborsky V.A., Garin B. B., Churanko V. D. Economic crises and cyclical economic development // Economic theory. Kiev: Condor, 2003. p. 234–242.

5. Rebrina A. The problem of education of students of higher technical education in a positive attitude to physical education / A. Rebrina // Young sports science of Ukraine: coll. scientific works in the field of physical culture and sports. – Lviv, 2003. – Red. 7: In 3 b. – B. 2. – p. 205-208.

6. Thomas B. G. Official site of the Olympic Committee. 2020. URL: https://www.olympic.org.

7. Thomas B. G. Olympic report PyeongChang 2018 / Bah G. Thomas. // International Olympic Committee Report. – 2018. – С. 18–27.

8. Bayle E. Switzerland: The Organisation of Sport and Policy Towards Sport Federations / Emmanuel Bayle. // Sport policy syrtems and Sport Federations. – 2017. – С. 265–270.

9. COVID-19 Sports Guidance for Youth and Adults. Special instructions from the University of Minnesota Department of Health. 2020. pp. 2–4

10. Feddersen F. How to Win the Olympic Games – The Empirics of Key Success Factors of Olympic Bids / F. Feddersen, W. Maennig, P. Zimmermann. // International Associtiaon of Sports Economists. – 2007. – С. 8–13.

11. North Korea Country handbook. // North Korea annual report. – 2018. – С. 117–125.

12. Radtke S. Sports Schools: An International Review / S. Radtke, F. Coalter. // Report to the Scottish Institute of Sport Foundation. – 2007. – С. 25–74.

13. Skille E. A. Sport policy in Norway / E. A. Skille, R. D. Savfebom. // International Journal of Sport Policy and Politics. – 2011. – С. 290–295.

14. United States 2018 annual report. // United States Olympic Committee Report. – 2018. – С. 26–30.

15. World Happiness Peport / [J. F. Helliwell, R. Layard, J. D. Sachs та ін.]. // Annual report. – 2020. – С. 95–100.

16. Yuichiro K. Quarterly Economy Outlook for FY 2019-2021. SMBC NIKKO Japan financial report. 2020. pp. 1–4.